

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Quæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

[De Lege Interna]

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 90108957

50 An preces importunæ, in foro conscientiæ, contractum rescindant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39908

Q V A E S T I O L.

An preces importuna, in foro conscientia, contractum rescindant.

C A S V S.

VIR quidam nobilis, dum transiret per viam, videns in quadam officinâ Pileum figuræ, ac materiæ nouæ, à se prius non visâ, eum à Mercatore, alias amico, precibus importunis, tandem gratis extorsit. Quæritur, Vtrum illum retinere possit, an restituere teneatur.

S V M M A R I V M.

- 2 *Precibus importunis extorta, videntur retineri posse.*
- 5 *In Foro tamen Conscientia non possunt.*
- 6 *Preces importuna, equiparantur coactioni.*
- 7 *Et in iure, etiam metui.*
- 8 *Nec plenam libertatem relinquunt.*
- 9 *Et qui propter illas aliquid facit, cum repugnantia facit.*
- 10 *Quid requiratur, vt dicantur importuna.*
- 11 *Cur preces Pauperum non sint importuna.*
- 12 *Ludus, precibus importunis extortus, cur sit validus.*
- 13 *Timor reuerentialis, precibus importunis æquualet.*
- 14 *Precibus importunis, legatum impediens, tenetur ad restitutionem.*
- 15 *Licentia sic à Superioribus extorta, non valet.*

R A T I O N E S D V B I T A N D I.

DUm agitur de metu, Quæri solet, an preces importunæ, illi æqui-

ualeant in ordine ad actum vel irritandum, vel rescindendum. Videntur enim non æquivalere, sicque Virum nobilem, Pileum importunis precibus extortum retinere posse. Ita *P. Nauar. lib. 4. de rest. c. 5. d. 2. num. 27. Henrig. lib. 11. de matrim. c. 9. num. 5. Rodriguez p. 1. sum. cap. 208. num. 3. Garzias lib. 2. de contr. c. 19.*

Primò, Quia preces importunæ non efficiunt inuoluntarium mixtum, siue secundum quid, alioquin Pauperes, elemosynam precibus importunis obtentam restituere tenerentur, quod tamen nemo asserit. Cum ergo Vir nobilis, precibus, quamuis importunis, Pileum, à Mercatore gratis obtinuerit, illum liberè, & sine vllâ coactione obtinuit: ideoque illum retinere potest, non minus, quam per veram donationem obtenta.

Secundò: Quia trahens alium, solis precibus importunis, ac secluso omni metu, ad ludum, luctum deinde in ludo factum, restituere non tenetur, vt communiter asseritur. Ergo signum est, preces

preces importunas, non causare inuoluntarium mixtum, obligans ad restitutionem; ideoque Virum nobilem, Pileum similibus precibus obtentum, non teneri restituere.

RESOLVTIO.

- 5 **R**espondetur tamen; Virum nobilem probabilius Pileum, precibus importunis extortum, in foro conscientia, retinere non posse; sed teneri illum restituere. *Sanch. lib. 4. matr. d. 10. num. 4. Nau. c. 16. sum. nu. 17. & lib. 4. conf. tit. de claud. despons. cap. 3. ad 4. num. 4. & ad 7. num. 7. Salon. 2. 2. quæst. 62. ar. 2. controu. 5. concl. 3. Gutierrez lib. 1. c. 37. num. 15. Syluester, v. restit. 2. & alij plures apud istos.*
- 6 Primò; Quia preces importunæ, æquiparantur metui, ac coactioni. *Iudic. enim 16. dicitur; fortissimum Samsonem, importunis Dalila precibus, coactum, detexisse veritatem. Ergo preces importunæ, vim habent oppressionis, ac vexationis, ac proinde metum incutiunt. Sed metus, & coactio leuis, in foro conscientia ad restitutionem obligant. Ergo etiam preces importunæ, obligant ad restitutionem; non minus enim, reddunt donationem, secundum quid, inuoluntariam, quam metus leuis.*
- 7 Secundo; Quia, etiam in iure, preces importunæ, æquiparantur metui. *In extrau. enim 10. 22. de prebend. dicitur: & improbitas importuna petentium à nobis, & predecessoribus nostris, non tam obtinuisse, quam extorsisse plerumque noscuntur, c. fin. de rescript. in 6. dicitur; per ambitiosam importunitatem pe-*

tentium, & l. eum, §. C. de Apostat. dicitur; qui sine inuitum, siue suasionem &c. Vbi violentia, & importuna suasio, æquiparantur. Cum ergo preces importunæ, metui æquiparentur; sequitur, illas ad restitutionem obligare, sicut obligat metus.

Tertiò; Quia, vt contractus quicumque, rectè, & absque iniustitiâ celebretur, necessariò requiritur, vt ad illum libera vtriusque Contrahentis voluntas concurrat. Tum quia non est maior ratio, cur vna debeat esse perfectè libera, & non alia; Tum quia nemo iustè cogi potest ad se obligandum. Ergo, si altera voluntas, metu, quantumuis leui, cogatur, iniustè, ac cum iniuriâ cogetur, ideoque cogens, metu quocumque, quamuis leui, extorta restituere tenebitur. Sed etiam preces importunæ, habent vim eodem modo cogendi. Ergo ipsæ etiam ad restitutionem obligabunt.

Quartò; Quia, non minùs qui precibus importunis mouetur, ad aliquid donandum, donat inuoluntariè secundum quid, & ad earum precum molestiam repellendam, aliàs nullo modo donaturus, quam qui donat, metu leui coactus, ne Donatarium contristet, eiusque amicitiam, qua indiget, perdat. Sed donatio ista, rescindenda est, & obligat ad restitutionem; Ergo & illa, Vtraque enim æquè fit, cum voluntatis repugnantia, & cum nolitione conditionata, qua, si posset, non daret.

Preces tamen, vt ad restitutionem obligent, ita debent esse importunæ, vt causent inuoluntarium secundum quid. Quod tunc contingit, cum quis pro-

pter illas voluntate omnino repugnante & ad vehementem importunitatem repellendam, quasi coactus, aliquid facit, Qui enim sic operatur, censetur operari sine plenâ libertate, & cum nolitione conditionata, quæ sufficit ad producendam obligationem restituendi, ut dictum est.

OBIECTIONVM SOLVTIO.

11 **A**D rationes autem in contrarium, respondetur; ad primam. Preces pauperum importunas, regulariter non causare inuoluntarium secundum quid, quia paruipenduntur, & qui dat eleemosynam, voluntariè dat, nec vult sibi fieri restitutionem, cum præfertim eleemosyna est paruæ quantitatis. Hinc tamen non sequitur, alias preces importunas, nunquam causare inuoluntarium secundum quid; experientia enim constat, aliquid aliquando dari propter illas, cum maximâ repugnantia; hæc autem repugnantia, signum evidens est inuoluntarij secundum quid; nihil enim est aliud, quam nolitio conditionata dandi illud, quod de facto datur.

12 Ad secundam respondetur; Esse disparerem rationem inter ludum, & alios contractus; Nam ludus, quamuis sic extortus, sit inuoluntarius secundum quid, eius tamen consensus, est sufficiens, ut contractus sit validus ex parte attrahentis, sicut est sufficiens, ut sit validus ex parte attracti. Et quamuis in alijs contractibus onerosos, coactus rescissionem petere possit; in ludo tamen non potest, quia, cum sit contractus lucro

ac iactura expositus, spes lucrandi, & periculum perdendi, vtrinque æqualia sunt; ideoque coactus, petere hic non potest quod dedit, reddendo quod accepit; quia nihil propriè dedit, & nihil accepit; hinc ergo fit, ut alium etiam minis attrahens ad ludendum lucrum restituere non teneatur, quia, ratione iniuriæ attractionis, nihil restituere tenetur, sed solum pati pœnam, si illi infligatur à Iudice, neque ratione lucri ex ludo acquisiti, quia fuit acquisitum per contractum omnino validum.

COROLLARIA.

Colligitur ex dictis primò: Quæ dicta sunt de precibus importunis, omnia à fortiori locum habere, in timore reuerentiali, quia hic, eodem modo, causat inuoluntarium secundum quid, ex quo oritur obligatio restituendi.

Secundò: Impedientem Legatum precibus importunis, quæ causent inuoluntarium secundum quid, teneri ad restitutionem, quia, ratione iniuriæ illata Testatori, illum in suum pristinum libertatis statum restituere tenetur, & consequenter contractum extortum, vel impeditum reuocare.

Tertiò: Licentiam aliquid dandi, vel accipiendi, à Religioso precibus importunis extortam, quando Superior, voluntate repugnante, & ad importunitatem repellendam, consentit, non excusare ipsum à vitio proprietatis, quia illa non est licentia, sed violentia. *Sanch. lib. 4. d. 10. num. 9.*

QVAE